

Rejsen til Europa

Mandag d. 24. november 2014: Vi skulle deltage i "Rejsen til Europa" med Publicistklubben, så vi måtte op kl. 5 og med bil til P17. Vi havde tid til at spise morgenmad i Priority Pass lounge - der var flyafgang kl. 8 med SAS til Luxembourg.

I lufthavnen blev der lejet 2 minibusser, og Søren og Birger var chauffører. Det tog næsten 3 timer at køre til Strasbourg, hvor vi skulle bo i Hotel Holiday Inn Express ved motorvejen. Vi tog derfra 3 taxier og kørte ind til centrum ved katedralen.

Vi spiste frokost i den hyggelige restaurant **Le Bistrot des Copains** på 12, Quai Finkwiller - se foto. Vi fik cordon bleu og lammekrone og Gewürtstraminer. Så gik det videre med taxi til **Europaparlamentet**, hvor der var mange politibetjente. Vi skulle ind i Louise Weiss bygningen. Jens Rohdes assistent Gry skulle hente os, men hun var usikker på rutinerne, så det tog tid, for vi skulle have badges og igennem sikkerhedskontrol i den rigtige indgang.

Louise Weiss bygningen er meget stor og markant og blev indviet i 1999. Arkitekterne var et firma fra Paris, der var inspirerede af romerske amfiteatre. I 2008 faldt en del af loftet ned i plenarsalen. Louise Weiss var en meget interessant dame, som bl.a. var aktiv indenfor journalistik, politik, europatilhænger og kvindesagsforkæmper.

I Europaparlamentet havde vi et meget fint møde med **Ole Ryborg**, som er Danmarks Radio's ene korrespondent ved EU. Der er 2 korrespondenter, og en yderligere er vist på vej. Han har også en fast fotograf. Der er en halv snes andre danske journalister ved EU udsendt af de store medier. Der er meget at se til med lange dage, og sådanne jobs er vist bedst til single personer. Han selv er svensk gift og bor mellem Västervik og Oscarshamn. Hans børn er 18 & 22 år og vil hellere se hans kreditkort end ham - det var en spøgefuldst bemærkning fra en meget munter mand.

Efter 1½ times møde tog vi sporvogn tilbage til katedralen, og varmede op til aftenens middag i "Maison Kammerzell" - et fint gammelt hotel fra 1427, hvor vi fik et glas hvidvin eller en julefadøl. **Middagen foregik i "Le Chaîne d'Or"**, hvor **Kaare Bindselev**, Minister Councillor, Den

Lidt fakta om Louise Weiss fra Internettet:

1893: Born in Arras, on the 26th of January. Her father's family originated from Alsace (la Petite-Pierre)
1914 : At the age of 21 she becomes the youngest person awarded a diploma in classics from Oxford
1914-1918 : War nurse
1918 -1934 : She founds and edits « The New Europe » (*L'Europe Nouvelle*), a weekly magazine dedicated to French and international politics
1930 : She founded « The New School of Peace » (*Nouvelle Ecole de la Paix*) an independent establishment of higher education aimed to support the activities of the League of Nations (LON)
1934-1937 : She founded the association « The New Women » (*la Femme Nouvelle*) and militates for the right to vote of the French women
1934 : She marries the architect José Imbert, but will separate in 1936
1939 : She was named executive secretary of the Committee in charge with the accommodation of German and Easter European refugees
1943-1944 : She was member of the *Patriam Recuperare network*
1946-1968 : She made several documentary films in America, Asia and Africa
1965: She founds the Museum of River Fleet (*Musée de la Batellerie*) at Conflans Sainte Honorine
1965-1970: She becomes executive secretary of the French Institute of Polemology
1968: She publishes the first volume of « The Memories of an European » (*Mémoires d'une Européenne*)
1971: She creates the foundation Louise Weiss aimed to continue her action in favour of the European unity and the sciences of peace
1976: She was honoured the title Grand Officer of the Legion of Honour
1979: She was elected deputy in the European Parliament, being the oldest member
1981: She donates to the town of Saverne her historical and ethnographic collections
1983: She dies in Paris at the age of 90. She makes the town of Saverne her sole legatee.

Three major commitments mark Louise Weiss' life: Europe, feminism and journalism. In 1915, she started a journalistic career at the newspaper *Le Radical* under the pseudonym of Louis Franc. In 1919, she was a correspondent at Prague Information. This position allowed her to meet the new political class of Czechoslovakia in charge of the independence of the country. She also became a member of the Soviet Union where she met the most important leaders.

Since the creation in 1918 of her magazine « The New Europe » (*L'Europe Nouvelle*), Louise Weiss became interested in women's right to vote. She believed that the access of French women to vote will avoid a new war. In 1934, after resigning from the chief position of her magazine, she got into contact with the people in charge of the voting movements, only after deciding on a common programme. She founded a propaganda association « The New Woman » (*La Femme Nouvelle*) through which she organised several manifestations. Louise Weiss forwards her symbolic standing for the local elections in 1935 and at the legislative ones in 1936. In 1935, she counts more than 16.000 votes. The vote for women's suffrage was not possible because of the hostility of the Senate. Only in 1944 will the right to vote be given to French women.

After the Second World War, she cooperates with the sociologist Gaston Bouthoul, the founder of the Polemology (Study of War and Conflicts), and analyses by means of her voyages around the world the source of conflicts that emerge in the East-West context and the colonial wars. She brings several voyage testimonies, published as novels, documentaries or travel books (the collection of blue Guides). In 1965, Louise Weiss becomes executive secretary of the French Institute of Polemology (founded by Gaston Bouthoul), but she resigns in 1970 in order to found an Institute of the Sciences of Peace in 1971 in Strasbourg.

In order to honour her Alsatian origins, before passing away she donated her collections to the Museum du Château des Rohan à Saverne, a part of which is dedicated to her. She also gave her correspondence and manuscripts to the National Library, and her books to the National and University Library in Strasbourg. Louise Weiss passed away on the 26th of May 1983, at 90 years old. Since 1999, the main building of the European Parliament was named Louise Weiss.

After the First World War, Louise Weiss, like many other young women of her generation, was astonished by the millions of deaths and the scale of destruction. After being introduced to the new geopolitical conditions of Europe by her friends from Czechoslovakia and Slovakia (Bénès, Stefanik, etc), she founded in 1918, at the age of 25, a magazine dedicated to international politics, called « The New Europe » (*L'Europe Nouvelle*), which she will edit from 1920 to 1934. The articles, which were written by the most known political and university personalities, dealt with economic, diplomatic and literary issues.

In 1924, she met Aristide Briand at the National Assembly of the League of Nations (LON) in Geneva. In her magazine, she supports his politics in favour of peace (reconciliation between France and Germany, and disarmament) and stands for the ideas regarding the European construction (memorandum about the European Federal Union and Plan of the European Union). She will name Briand « peace pilgrim ».

In January 1934, due to a hostile international circumstance blocking her struggle for peace (the accession of Nazism in Germany), she resigned from the leadership of the « New Europe ». In 1940, she became part of the French Resistance under the name of Valentine, and she took part in the editorial activity of the secret newspaper "The New Republic" (*La Nouvelle République*). After 1945 she considered returning to her magazine and she voyaged to the continents of America, Africa and Asia.

In 1979, at the age of 86, she was elected on the occasion of the first European elections with universal suffrage to the European Parliament, on the Gaullist list. During the opening session, which took place on the 17th of July 1979, she held a speech as the oldest member of the Parliament, where she mentions those who had a role in the European construction. For the future, she distinguishes three major issues: identity, natality and legality. Finally she makes a call for unity, stating: "Europe will find its radiance only by lighting the leading light of the conscience, the life and the right". As a deputy (1979-1983) she was a member of the European Commission of Culture, Youth and Sports. She envisioned the founding of a European University, the teachers exchanges and even the founding in Strasbourg of a Museum of the European conscience. Thus, many of the accomplishments of the European Union were based on her initiatives.

Political Works

- "The Republic of Czechoslovakia" (*La République Tchécoslovaque*), 1919
- "Milan Stefanik", Praga 1920

Biographies

- "Memories of a republican childhood" (*Souvenirs d'une enfance républicaine*), Paris, 1937
- "What the woman wants" (*Ce que femme veut*), Paris, 1946
- "Memories of an European" (*Mémoires d'une Européenne*), Paris, 1968-1976

Novels

- "Liberation" (*Délivrance*), Paris, 1936
- "The Marseillaise" (*La Marseillaise*), Vol I and II Paris, 1945 ; Vol III Paris, 1947
- "Sabine Legrand", Paris, 1951
- "The Last Pleasures" (*Dernières Voluptés*), Paris, 1979

Theatrical Works

- "Arthur or the joy of suicides" (*Arthur ou les joies du suicide*)
- "Sigmaringen or the potentate of nothingness" (*Sigmaringen ou les potentats du néant*)
- "The new arrival" (*Le récipiendaire*)
- "The leader" (*La patronne*)
- "Adaptation of The Last Pleasures" (*Adaptation des Dernières Voluptés*)

Sociological Essay

- "Letter to an embryo" (*Lettre à un embryon*), Paris, 1973

Art, Archeology and Folklore

- "Stories and legends of the Grand-Nord" (*Contes et légendes du Grand - Nord*), Paris, 1957

Travel books

- "The gold, the lorry and the cross" (*L'or, le camion et la croix*), Paris, 1949
- "The charming voyage" (*Le voyage enchanté*), Paris, 1960
- "The Kashmir, the Albums of the Blue Guides" (*Le Cachemire, Les Albums des Guides Bleus*), Paris, 1955

The Foundation Louise Weiss

In 1971, Louise Weiss creates the Foundation Louis Weiss and an annual prize offered as a reward to the authors or the institutions that have brought the biggest contribution to the development of the sciences of peace, to the improvement of human sciences and to the efforts towards Europe. The Science Council of the Foundation Louis Weiss awards this prize every year. Among the prize-winner are: Helmut Schmidt (1977), Anouar el Sadate (1980), Simone Veil (1981), Jacques Delors (1988), Vaclav Havel (1990) and Adrien Zeller (1998).

A Museum Louise Weiss in Saverne

In the right wing of the castle of Rohan in Saverne, it is the Museum Louise Weiss, where we can find the collections of Louise Weiss, donated to the town of Saverne before passing away. These collections count around 600 art objects, paintings, ethnographical objects and also personal archives.

A rose dedicated to Louise Weiss

In 1993, on the occasion of celebrating 100 years since the birth of Louise Weiss, she was paid a tribute by baptising, in the rosary of Saverne, a rose "Louise Weiss", by Catherine Lalumière, who was then executive secretary of the Council of Europe. All the rights regarding this yellow rose have been transferred to the Rosary of Saverne.

L'Association des Journalistes Européens has organized the Louise Weiss prize for European journalism every year since 2005.

Danske EU-repræsentation fortalte og gennemgik EU's institutioner, aktuelle politiske vanskeligheder, EU's forhold til Storbritannien, finanskrisen, og meget andet. Ole Ryborg deltog også i middagen. Menuen stod bl.a. på foie gras/løgtærte med salat, kalveschnitzel/choucrute, creme brulée og god vin. Vi kørte til hotellet med taxi, og var godt trætte, da vi kom i seng kl. 23. Marseillaisen er komponeret i Strasbourg.

Tirsdag d. 25. november skulle vi efter morgenmaden til Europaparlamentet, men de 3 bestilte taxier kunne ikke komme pga. trafikkaos sfa. Hans Hellighed **Pavens besøg**. Telefonerne glædede. En taxi dukkede op, og vi fulgte den i den ene minibus. Vi parkerede ved et supermarked, hvorfra vi fortsatte videre med sporvogn mod **Europaparlamentet**. 3 stoppesteder ved Parlamentet blev sprunget over. Der var masser af politi og 3 politibåde på søen. Der var lang ventetid ved **Pont de la Rose Blanche** med flot udsigt til Parlamentet bag søen. Til slut kom Gry og førte os til **Winston Churchill bygningen**, hvor vi kom ind i parlamentsbygningen.

Jens Rohde (Venstre) kom efter, at han havde været til stede ved pavens ankomst til plenarsalen. Jens holdt et fint indlæg. Han har 3 assistenter. Kompromis laves ofte på trods af store forskelle internt i grupperne. Formålet med EU er at skabe politisk og økonomisk stabilitet, undgå ufred og undgå at eksportere problemerne til hinanden, man skal forsøge at overkomme hinandens forskelle. Nogen arbejder bevidst på at sabotere arbejdet i parlamentet. **Messerschmidt** (DF) var til pavens tale, som generelt blev meget godt modtaget.

Bagefter blev vi ført til **Blomsterbaren**, og vi kunne se forberedelserne til pavens besøg med tribuner, tv-kameraer og rød løber. Der var en mindre udstilling med informationer om arbejdet med kampen mod kopivarer. Det lykkes nogle af os at få et glimt af **paven i den hvide dragt** - og Karin fotograferede ham, men billedet blev lidt sløret.

Vi fik en **fin frokost** i parlaments-medlemmernes restaurant - et fint lokale, god mad, god vin og god stemning. **Morten Messerschmith** deltog i frokosten, og vi fik et indlæg af ham og kunne stille spørgsmål. Karin opdagede den svenske kommissær **Marit Paulson** ved et af de andre borde.

Jens Rohde stak også hovedet indenfor til frokosten. Han og Messersmith redegjorde ganske åbenhjertigt for deres synspunkter, og vi kom ind på mange emner - finanskrise, ny vækstplan på 300 milliarder euro, parlamentets opbygning, transatlantisk frihandelsaftale, alm. menneskelige værdier om livet og håb for fremtiden som er ens for alle folkeslag, menneskerettigheder, forholdet til England, arbejdsløshed blandt unge, problematikken omkring Juncker og Luxembourgs skatteregler, velfærdsturisme, organiseret udnyttelse af SU baseret i Bulgarien, datasikkerhed, energipolitik, klimaforhold og vedvarende energi, standardiseringslovgivning, etc.

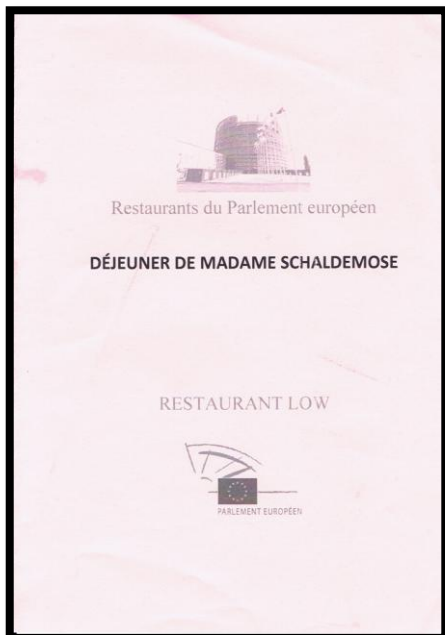
Rohde nævnte, at det er helt utroligt, hvad folk skriver på hans Facebook. Vi kunne få dagens program i plenarsalen på 27 sprog - emnerne er vidtspændende, og man har dagsorden til langt ud på aftenen.

Vi var **12 i gruppen**, og blandt gruppens deltagere var bl.a. 2 advokater, 2 cand.polit-'er, 2 journalister, en IT-ekspert, en ambassadør, og der var en hyggelig og levende stemning i gruppen.

Ambassadør Claus von Barnekow talte ved kaffen om **Europarådets arbejdsområder** og historie - han arbejdede selv med romaernes rettigheder og vilkår i Europa. Europarådet har 47 medlemslande. Nu fik vi snakket om EU's forhold til Rusland, krisen i Ukraine, kleptokratier, flygtninge og indvandrere. Europaparlamentets budget er utroligt meget større end Europarådets budget. Man kan finde mere information på coetreatyoffice.int og www.coe.int

Eftermiddages møde var med det socialdemokratiske medlem af Europaparlamentet **Christel Schaldemose** (Socialdemokratiet) - hun mente, at Danmark er et af de lande, der har haft størst fordel af EU-samarbejdet, men også et af de medlemslande med størst EU-skepsis. Interessen for EU er for beskeden, og under 50 % deltager i valg til EU-parlamentet.

Pressedækningen er meget større i Folketinget end i Bruxelles og Strasbourg. Er noget godt, tager Folketinget æren - er det skidt, får EU skylden. Man kunne måske øge interessen for arbejdet i EU ved at invitere folketingsmedlemmer på besøg i EU-parlamentet eller omvendt. Alt tager lang tid i EU - der er årelange beslutningsprocesser.

Schaldemose refererede lidt af Pavens synspunkter, som hun syntes var gode.

Århus Stiftstidense skrev følgende på **Pavens tale: EU: Europa virker træt og udtæret**. Sådan lød karakteristikken af det europæiske kontinent fra pave Frans, da han tirsdag gæstede Europa-Parlamentet. Her opfordrede katolikkernes overhoved blandt EU til at vise lederskab, ligesom han **advarede mod at fortabe sig i bureaukrati**. »De store ideer, der engang inspirerede Europa, ser ud til at have tabt sin værdi, blot for at blive erstattet af bureaukratiske teknikaliteter i EUs institutioner,« lød det fra pave Frans, der blandt andet nævnte de mange bådflugtninge, der drukner på vej mod Europa, som et af de problemer, EU bør adressere.

»Vi kan ikke tillade, at Middelhavet bliver en kirkegård,« sagde han og opfordrede samtidig til at **hjælpe de flygtninge, der når frem til EU**. »De både, der kommer i land hvert dag ved Europas kyster, er fyldt med mænd og kvinder, der har brug for accept og hjælp,« sagde pave Frans og advarede mod, at flygtningene kommer i hænderne på menneskesmuglere.

Pave Frans har markeret sig som en stærk **forkæmper for social retfærdighed**, og i sin tale bad han da også EU om i højere grad at skabe bedre vilkår for de lavestlønnede. »Der er behov for at genskabe værdigheden ved arbejdet ved at sikre anstændige arbejdsforhold,« bebudede han og opfordrede generelt til en økonomisk tilgang, der i højere kærer sig om de enkelte personer i stedet for udelukkende at fokusere på vækst.

Han påpegede også, at de europæiske lovgivere har **behov for nye input og ny energi**. Tiden er kommet til opgave tanken om et Europa, der er bange og selvoptaget,« sagde paven. Det var første gang, at pave Frans gæstede Europa-Parlamentet og blot anden gang, at han er på officiel besøg i et europæisk land, siden han blev valgt.

De danske EU-parlamentsmedlemmer har 2-3 medhjælpere hver, og en af dem gav os en **Power Point præsentation om EU**. Europaparlamentets 751 medlemmer repræsenterer EU's borgere, ministerrådets 28 ministre repræsenterer landene, og de 28 kommissærer i Europakommissionen repræsenterer EU.

Vi fik forklaret processen om valg af kommissærer, de politiske grupperinger i europaparlamentet, og de 8 blokke med bogstavbetegnelserne. Det meste af Europaparlamentets administration findes i Luxembourg. Der er plenarforsamling i Strasbourg 12 gange om året, men det meste udvalgsarbejde foregår i Bruxelles. Paven talte også i Europarådet.

Vi var i **den store sal i Europaparlamentet**, og fulgte **debatten om vold mod kvinder** - det var international dag for kampen mod vold mod kvinder, og debatten indledte det europæiske år for kamp mod vold mod kvinder. Talerne ønskede at Europaparlamentet skulle ratificere Istanbulkonventionen. En engelsk delegat fremførte, at vold mod kvinder skulle bekæmpes ved stop for indvandring og mere grænsekontrol - der kom protester fra salen. Der oversættes simultant til 27 sprog.

Det var en flot sal i hvidt og blå med stærkt hvidt lys langs de runde vægge. Vi sad i tilhørerpladserne øverst oppe. Vi fik en oversigt over, hvilke pladser medlemmerne havde. Der sad en herre på Jens Rhodes plads.

Vi kørte igen sporvogn til centrum ved **La Petite France** og denne gang med billet, hvilket vi ikke havde kunnet finde ud af tidligere. Om aftenen besøgte vi den store katedral **Notre Dame de Strasbourg**, der har en tusindårig historie. Vi tændte lys for de døde og så den store julekrybbe. Byens mange julemarkeder vil åbne den kommende weekend,

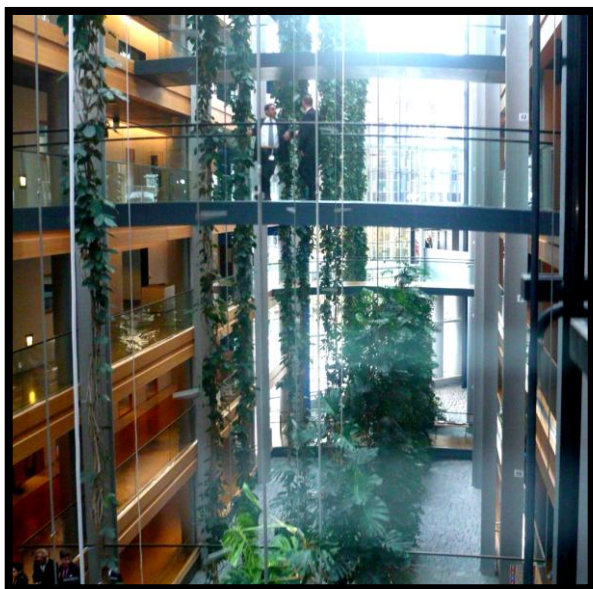
Vi spiste **aftensmad i "Au Gutenberg"** på Place Gutenberg, og nu prøvede vi lokale specialiteter som tarte flambée, choucroute med fedt flæsk og pølse og citronsorbet med schnaps. Dertil en

husets riesling i pichet. Vi kørte taxi til hotellet. Hotellet havde mange Tv-kanaler og også globale informationskanaler fra Kina, Rusland, Arabien, Cuba og Israel. Hoteller i Strasbourg har højere tariffer i de 12 uger om året, hvor parlamentet er i byen.

Der er mange seværdigheder i Strasbourg, som vi ikke nåede denne gang - 9 julemarkeder, spændende genbrugsbutik, voodoo-museum, chokolade-museum og en fin vinkælder i et gammelt hospital foruden konventionelle kunst- og historiske museer.

Onsdag d. 26. november: Vi forlod Strasbourg kl. 7, og der var 2 1/2 times motorvejskørsel til **Den Danske Bank i Luxembourg**. Her fik vi en fin modtagelse af **bankdirektør Klaus Mønsted Pedersen** og 4 af hans medarbejdere.

Vi fik en forklaring på, hvad Den Danske Bank egentlig laver i Luxembourg - 100 medarbejdere rådgiver 1500 velsituerede personer, som har valgt at flytte deres centrum for livsaktiviteter udenfor Danmark. De generer et årligt overskud på 125 millioner kr. Der blev også diskuteret beskatningsforhold, etik o. lign.

Vort sidste besøg på rejsen var i **Europadomstolen**, som lå i et overraskende stort moderne kontorkompleks. Nogle af os valgte at spise frokost i domstolens cafeteria. I domstolen arbejder tusindvis af kontorfolk og oversættere foruden 28 dommere.

Der er udsmykning med moderne kunst- bl.a. så vi en statue af Auguste Rodin og et maleri af Jens Birkemose (se foto). Danskeren Sven Dalsgaard har givet navn til et rum, og der var også møbleret med danske stole i nogle rum. Der udspandt sig en drøftelse af forhold vedr. arbejdet i domstolen.

Vores vært var den danske dommer **Lars Bay Larsen, President of Chamber**. Vi fik en mappe med brochurer om domstolens virksomhed - der er dømt i ca. 15.000 sager siden 2008.

I øvrigt fremgik, at der er flere internationale domstole i området - EFTA-domstolen, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Internationale Domstol og Den Internationale Straffedomstol.

Vi sluttede vor "Rejse til Europa" med at køre til lufthavnen i Luxembourg, checke ind hos SAS og flyve tilbage til København. Europaparlamentet har givet et bidrag til vores tur.

Gruppen **takkede i lufthavnen Vibeke og Matlok** for den meget gode planlægning og udførelse af denne rejse - de imponerer med stor tålmodig og godt overblik - også Jakob Mollerup fik en tak. Gruppen er lidt svær at lede, alle har gode ideer og vil bestemme, men det er meget fornøjeligt og ender godt. Der kom efterfølgende også e-mails, der udtrykte generel stor tilfredshed med rejsen.

D. 27. november uddelte Europaparlamentet **Sakharov-prisen** til Dr. Denis Mukwege i anerkendelse af hans arbejde vedrørende bestræbelser på at genoprette den fysiske og psykiske integritet hos

tusindvis af kvinder og piger, som er ofre for seksuel udnyttelse foretaget af oprørsstyrker i Den Demokratiske Republik Congo.

På det personlige plan er det opfattelsen, at "Rejsen til Europa" rykkede rigtig meget - vi lærte meget, oplevede meget og kom hjem med en mere konkretiseret positiv indstilling til det europæiske samarbejde. Karin har taget de fleste af ovenstående fotos - nogle få er hentet på Internettet. Vi fik nogle informative brochurer om Europaparlamentet - 1 % af EU's samlede indkomst indbetales til EU svarende til EU's samlede årlige budget på ca. 120 mia. Euro. Udgiften til driften af Parlamentet udgør ca. 3 Euro pr. borger pr. år (og der er vist omkring 500 mio. indbyggere i Europa).

Maleri udlånt til Europadomstolen af Den Danske Stat:

